

Indstilling

1. Keramiker Anna-Lise Frølich godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 3. december 1989.
2. Teknisk assistent Annebeth Runge Svendsen godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 5. december 1989.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 120 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 9:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvad er regeringens holdning til den foreslåede regeringskonference om en økonomisk og monetær union?«

Af Ivar Nørgaard (S), Grove (KF), Gade (SF), Bjørn Elmquist (V), Annette Just (FP), Larsen-Ledet (RV), Duetoft (CD) og Kofod-Svendsen (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 24/10 89. Fremme af forespørgslen vedtaget 31/10 89).

Begrundelse

Ivar Nørgaard (S):

Statsministeren skal til møde i Det Europæiske Råd, det såkaldte topmøde, i næste uge.

Den franske regering, som for tiden har formandskabet i EF, har givet meddelelse om, at man ønsker, at der på dette topmøde skal træffes beslutning om at indkalde til en regeringskonference, der skal ændre Romtraktaten for at gennemføre en økonomisk og monetær union.

Statsministeren har meddelt, at han på et markedsudvalgsmøde i næste uge nærmere vil redegøre for regeringens hensigter på dette topmøde. Men denne sag er af så stor betydning for enhver dansker, at den kræver en offentlig debat og en stillingtagen i folketingssalen fra de forskellige partier, således at man kan få retningslinjer for, hvad Danmark skal foretage sig under sådan en regeringskonference, og sådan at man kan få en opfattelse af, hvilken holdning regeringen kan tage med til en sådan konferen-

ce. Derfor denne forespørgsel til statsministeren.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Schlüter):

Spørgsmålet om en økonomisk og monetær union er på dagsordenen for debatten om De Europæiske Fællesskabers fremtid.

Der kan naturligvis anlægges mange forskellige synspunkter på etablering af en økonomisk og monetær union.

Nogle vil finde, at en sådan økonomisk og monetær union burde have været sat i værk for mange år siden, og at en del af de nuværende økonomiske og valutamæssige problemer i Europa skyldes, at det netop ikke har været tilfældet. Andre vil se med stor skepsis på det og endda tage afstand fra planerne om en økonomisk og monetær union.

Ind imellem disse yderstandpunkter finder vi så en stor mellemgruppe, der i store træk erkender, at der utvivlsomt bliver gennemført en økonomisk og monetær union, og at spørgsmålet derfor ikke er et forbeholdsløst ja eller nej, men et spørgsmål om, med hvilken hastighed, på hvilken måde og med hvilket indhold et sådant samarbejde vil ske. De synspunkter, der fremføres af denne midtergruppe imellem de mere yderliggående standpunkter, er efter min opfattelse de mest realistiske. De angiver såvel den indvundne erfaring som de tendenser, der på indeværende tidspunkt tegner sig i det politiske og økonomiske billede af Europa.

I den fremlagte embedsmandsrapport om den økonomiske og monetære union er der nok så detaljeret redegjort for baggrunden for, forudsætningerne for og virkningerne af ØMU'en, som forklartelsen er blevet til. Jeg vil derfor her mest opholde mig ved de politiske aspekter.

Lad mig først sige et par ord om vore erfaringer: Allerede i 1971 og 1972, dvs. mens Danmark, Storbritannien, Irland og Norge forhandlede om medlemskab af EF, blev der i det oprindelige EF fremlagt og godkendt planer om etablering af en økonomisk og monetær union. Sådan er historien. Disse planer blev uden forbehold tiltrådt af de 3 nye medlemslande, herunder Danmark. Det skete på Det Europæiske Råds topmøde i Paris den 19. og 20. oktober 1972, hvor den daværende franske præsident indbød de 3 nye medlemslande til et møde med de 6 oprindelige medlemslande for